

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2019. július 11.*

„Tagállami kötelezettségszegés – Az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója – EUMSZ 110. cikk – 92/83/EGK irányelv – 92/84/EGK irányelv – 110/2008/EK rendelet – Alacsonyabb jövedékiadó-mérték alkalmazása a tsipouro és tsikoudia elnevezésű nemzeti termékek gyártására”

A C-91/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2018. február 8-án

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Kyratsou és F. Tomat, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

a **Görög Köztársaság** (képviselik: M. Tassopoulou és D. Tsagkaraki, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, C. Vajda és A. Kumin (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: görög.

Ítéletet

- 1 Keresetlevelében az Európai Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Görög Köztársaság nem teljesítette azon kötelezettségeit:
 - amelyek az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelvnek (HL 1992. L 316., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 206. o.) az ezen irányelv 23. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke, valamint az EUMSZ 110. cikk alapján állnak fenn, mivel olyan szabályozást fogadott el és tart hatályban, amely a „szisztematikus lepárló” elnevezésű lepárlóüzemek által előállított tsipouro és tsikoudia termékekre az általános nemzeti jövedékiadó-mértékhez képest 50%-kal alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmaz, miközben a más tagállamokból behozott alkoholtartalmú italokra az általános jövedékiadó-mértéket veti ki, és
 - amelyek a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 22. cikke (1) bekezdésével és az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedékiadó-mértékének közelítéséről szóló, 1992. október 19-i 92/84/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 316., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 213. o.) 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke, valamint az EUMSZ 110. cikk alapján állnak fenn, mivel olyan szabályozást fogadott el és tart hatályban, amely az e jogszabályban meghatározott feltételek között jelentősen csökkentett kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmaz az úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszőzdek által előállított tsipouro és tsikoudia termékekre, miközben a más tagállamokból behozott alkoholtartalmú italokra az általános jövedékiadó-mértéket veti ki.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 2 A 92/83 irányelv tizenhatodik, tizenhetedik és huszadik preambulumbekzdésének szövege a következő:

„mivel a tagállamok számára engedélyezhető, hogy bizonyos regionális és hagyományos jellegű termékekre kedvezményes adómértékeket vagy adómentességeket alkalmazzanak;

mivel azokban az esetekben, amikor a tagállamok számára engedélyezték a kedvezményes adómértékek alkalmazását, az ilyen kedvezményes adómértékek nem okozhatják a belső piaci verseny torzulását;

[...]

mivel azonban a tagállamok számára engedélyezhető, hogy a saját területükön belüli végfelhasználásokhoz kötöten mentességeket alkalmazzanak”.
- 3 Ezen irányelv 19. cikke előírja:

„(1) A tagállamok az ezen irányelvnek megfelelő jövedéki adót vetik ki az etilalkoholra.

(2) A tagállamok adómértékeiket a 92/84/EGK irányelvnek megfelelően határozzák meg.”

4 A 92/83 irányelv 20. cikke kimondja:

„Ezen irányelv alkalmazásában »etilalkohol«:

- az összes olyan termék, amelynek tényleges alkoholtartalma meghaladja az 1,2 térfogatszázalékot, és a 2207 és 2208 KN-kód alá tartozik, még akkor is, ha azok a termékek egy másik KN-fejezet [helyesen: árucsoport] alá tartozó termék részét képezik,

[...]”

5 Ezen irányelv 21. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az etilalkoholra vonatkozó jövedéki adót a 20 C° hőmérsékletű tiszta alkohol egy hektoliterére rögzítik, és a tiszta alkohol hektoliterének száma alapján számítják ki. A 22. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, a tagállamok az etilalkohol adójának hatálya alá tartozó valamennyi termékre azonos jövedékiadó-mértéket vetnek ki.”

6 Az említett irányelv 22. cikke pontosítja:

„(1) A tagállamok kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmazhatnak a kisüzemi szeszfőzdék által előállított etilalkoholra, a következő korlátozásokkal:

- a kedvezményes adómértékeket, amelyek a minimum adómértéknél alacsonyabbak is lehetnek, nem lehet alkalmazni azon vállalkozásokra, amelyek évente több mint 10 hektoliter tiszta alkoholt állítanak elő. Azok a tagállamok azonban, amelyek 1992. január 1-jén kedvezményes adómértékeket alkalmaztak az éves szinten 10 hektoliter és 20 hektoliter közötti tiszta alkoholt előállító vállalkozásokra, ezt továbbra is fenntarthatják,
- a kedvezményes adómértékeket a normál nemzeti jövedékiadó-mértékhez képest legfeljebb 50%-kal alacsonyabb szinten lehet meghatározni.

(2) A kedvezményes adómértékek alkalmazásában »kisüzemi szeszfőzde«: olyan szeszfőzde, amely jogilag és gazdaságilag független bármely más szeszfőzdetől, és nem licencia alapján működik.

[...]

(4) A tagállamok hozhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek szerint a kistermelők által gyártott alkohol az előállítást követően azonnal szabad forgalomba bocsátható (feltéve, hogy a termelők maguk semmilyen, Közösségen belüli tranzakciót nem hajtottak végre), anélkül hogy a termék az adóraktározási rendelkezések tárgyát képezné, és az kizárólag átalányalapon adózik.

[...]”

7 Ugyanezen irányelv 23. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A következő tagállamok az alábbi termékekre alkalmazhatnak olyan kedvezményes adómértéket, amely kisebb a minimum adómértéknél, de legalább eléri az etilalkoholra vonatkozó, normál nemzeti jövedékiadó-mérték 50%-át:

[...]

2. a Görög Köztársaság [a szeszes italok meghatározására, megnevezésére és kiszerezésére vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1989. május 29-i] 1576/89/EGK rendeletben [(HL 1989. L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 9. kötet, 59. o.)] meghatározott ánizsízésítésű

szeszitalokra vonatkozóan, amelyek színtelenek, és cukortartalmuk literenként 50 gramm vagy annál alacsonyabb, és amelyekben a végtermék alkoholtartalmának legalább 20%-a hagyományos, szakaszos, legfeljebb 1 000 liter kapacitású rézleparlóban történő lepárlással ízesített alkoholból áll.”

8 A szesz italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszerezéséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 39., 16. o.; helyesbítések: HL 2009. L228., 47. o.; HL 2015. L 70., 65. o.) hatályon kívül helyezte és felváltotta az 1576/89 rendeletet.

9 A 110/2008 rendelet 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A szesz italokat a II. mellékletben foglalt meghatározások szerinti kategóriákba kell sorolni.”

10 E rendelet II. melléklete értelmében:

„[...]”

6. Törkölypárlat vagy törköly

- a) A törkölypárlat vagy törköly olyan szesz ital, amely megfelel a következő feltételeknek:
 - i. kizárólag szőlőtörkölyből erjesztették és párolták le, vagy közvetlenül vízgőzzel vagy víz hozzáadása után;
 - ii. a szőlőtörkölyhöz adható borseprő mennyisége legfeljebb 25 kg borseprő/100 kg felhasznált törköly;
 - iii. a borseprőből nyert alkohol mennyisége nem haladhatja meg a végtermék teljes alkoholmennyiségének 35%-át;
 - iv. a lepárlás 86%-(V/V)-nál kisebb alkoholtartalomra történik, a törköly jelenléte mellett;
 - v. ugyanilyen alkoholtartalomra való újradesztillálás megengedett;
 - vi. illóanyag-tartalma legalább 140 g/hl abszolút alkoholra vonatkoztatva, és maximális metanoltartalma 1000 g/hl abszolút alkoholra vonatkoztatva.
- b) A törkölypárlat vagy törköly minimális alkoholtartalma 37,5 térfogatszázalék.
- c) Alkoholnak az I. melléklet 5. pontja szerinti hozzáadására sem hígított, sem hígítás nélküli formában nem kerülhet sor.
- d) A törkölypárlat vagy törköly nem ízesíthető. Ez nem zárja ki a hagyományos gyártási módszereket.
- e) A törkölypárlat vagy törköly színezőanyagként csak karamellt tartalmazhat.

[...]

28. *Anis*

- a) Az *anis* olyan ánizsízesítésű szesz ital, amelynek jellegzetes íze kizárólag ánizsból (*Pimpinella anisum* L.) és/vagy csillagánizsból (*Illicium verum* Hook f.) és/vagy ánizskaporból (*Foeniculum vulgare* Mill.) származik.
- b) Az *anis* minimális alkoholtartalma 35 térfogatszázalék.
- c) Az *anis* előállításánál kizárólag a 88/388/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának i. alpontjában és 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott természetes aromaanyagok és aromakészítmények használhatók fel.

29. Desztillált *anis*

- a) A desztillált *anis* olyan *anis*, amely a 28. kategória a) pontjában említett magvak – és a földrajzi árujelzők esetében masztix és egyéb aromás magvak, növények vagy gyümölcsök – jelenlétében desztillált alkoholt tartalmaz, és a desztillált *anis* alkoholtartalmának legalább 20%-a ebből az alkoholból származik.
- b) A desztillált *anis* minimális alkoholtartalma 35 térfogatszázalék.

- c) A desztillált *anis* előállítása során kizárólag a 88/388/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának i. alpontjában és 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott természetes aromaanyagok és aromakészítmények használhatók fel.

[...]"

- 11 Az említett rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerint a földrajzi árujelzők a III. melléklet lajstromában szerepelnek. E melléklet 6. és 29. pontjának szövege a következő:

„Termékkategória	Földrajzi jelzés	Származási ország (a pontos földrajzi származást a műszaki dokumentáció tartalmazza)
6. Törkölypárlat		
	<i>Marc de Champagne/Eau-de-vie de marc de Champagne</i>	Franciaország
	[...]	[...]
	<i>Aguardente Bagaceira Bairrada</i>	Portugália
	[...]	[...]
	<i>Orujo de Galicia</i>	Spanyolország
	<i>Grappa</i>	Olaszország
	[...]	[...]
	<i>Τσικουδιά/Tsikoudia</i>	Görögország
	<i>Τσικουδιά Κρήτης/Krétai tsikoudia</i>	Görögország
	<i>Τσίπουρο/Tsipouro</i>	Görögország
	<i>Τσίπουρο Μακεδονίας/Makedóniai tsipouro</i>	Görögország
	<i>Τσίπουρο Θεσσαλίας/Thesszáliai tsipouro</i>	Görögország
	<i>Τσίπουρο Τυρνάβου/Tírnavoszi tsipouro</i>	Görögország
	<i>Eau-de-vie de marc de marque nationale luxembourgeoise</i>	Luxemburg
	<i>Ζιβανία/Τζιβανία/Ζιβάνα/Zivania</i>	Ciprus
	<i>Törkölypálinka</i>	Magyarország
[...]		
29. Desztillált ánizs		
	<i>Ouzo/Ούζο</i>	Ciprus, Görögország
	<i>Ούζο Μυτιλήνης/Mitilíni ouzo</i>	Görögország
	<i>Ούζο Πλωμαρίου/Plomari ouzo</i>	Görögország
	<i>Ούζο Καλαμάτας/Kalamatai ouzo</i>	Görögország
	<i>Ούζο Θράκης/Trákiai ouzo</i>	Görögország
	<i>Ούζο Μακεδονίας/Makedóniai ouzo</i>	Görögország”

- 12 A 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdése a következőképpen rendelkezik:

„1993. január 1-jétől a[z] [...] alkoholtermékek minimum jövedékiadó-mértéke 550 [euró] a termék egy hektoliterére számítva.”

A görög jog

- 13 A 3845/2010. sz. törvény (FEK A'65/6.5.2010) 4. cikke (3) bekezdésének b) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Az etilalkoholra vonatkozó, a hatályos általános nemzeti jövedékiadó-mértékhez képest ötven százalékkal (50%) alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-mértéket kell alkalmazni az uzo előállítására szánt vagy a tsipouróban és a tsikoudiában található etilalkoholra. E kedvezményes adó mértéke a dehidratált etilalkohol 100 literjére számítva ezerkétszázhuszonöt (1225) euró.”

- 14 A 2969/2001. sz. törvénnyel (FEK A'281/18.12.2001) módosított, az „első kategóriába tartozó »alkalmi« szeszfőzdek által gyártott tsipouro és tsikoudia termékek adóztatása” címet viselő 2960/2001. sz. törvény (FEK A'265/22.11.2001) 82. cikkének a szövege a következő:

„(1) Az (alkalmi) kisüzemi szeszfőzdek által törkölypárlatból és más engedélyezett alapanyagokból előállított tsipouro és tsikoudia termékekre a 2969/2001. sz. törvény 7. cikke E) bekezdésének megfelelően a végtermék kilogrammjá után ötvenkilenc eurócent (0,59 euró) összegű átalányadót kell kivetni.

2. Az adót a lepárlási engedély kibocsátásakor kell megfizetni a törkölypárlat vagy más engedélyezett anyagok kedvezményezett által felhasználni kívánt mennyiségére vonatkozóan ez utóbbi által benyújtott bevallás és az ebből később a kedvezményezett által előállítható tsipouro vagy tsikoudia mennyisége alapján.

3. A fent hivatkozott termék szabad forgalomba bocsátására a törvényben előírt adózási dokumentumok kiállításával térbeli vagy időbeli korlátozás nélkül kerül sor.”

- 15 A 2969/2001 törvény 7. cikke E) bekezdésének 1., 3. és 8. pontja a következőképpen rendelkezik:

„1. A bortermelők és a (2) bekezdésben említett más alapanyagok termelői az általuk megtermelt nyersanyagok lepárlására [...] a tárgyév augusztus 1-je és az azt követő év július 31-e közötti időszakban két hónapon keresztül jogosultak, önkormányzatonként, önkormányzati egységenként vagy az érintett vámrégió szerinti településenként. [...]

[...]

3. A lepárláshoz a lepárlás során használt lepárló készülék helye szerint illetékes vámhivatal által kiállított engedélyre van szükség. Ezen időtartam az egyes termelők esetében nem haladhatja meg a legfeljebb nyolc egymást követő vagy egymástól elkülönülő huszonnégy órás időszakot, és az a lepárlásra szánt nyersanyagok mennyiségétől függ. [...]

[...]

8) A végterméket a könyvvezetésről és nyilvántartásról szóló törvénykönyvben előírt adózási dokumentumok kibocsátása mellett maguk a termelők vagy a vevők kimérve, olyan üvegpalackban bocsátják szabad forgalomba, amelyre semmilyen egységesítésre irányuló előírás nem vonatkozik. Ha a termelő maga forgalmazza a terméket, akkor ahhoz csatolnia kell a lepárlásra vonatkozó engedélyt és a jövedéki adó megfizetéséről szóló igazolást.”

A pert megelőző eljárás

- 16 Panasszal fordultak a Bizottsághoz a görög nemzeti jog értelmében a tsipouro et tsikoudia elnevezésű alkoholos italokra alkalmazandó jövedéki adó mértékére vonatkozóan. E panasz kivizsgálását követően a Bizottság 2011. október 28-án felszólító levelet küldött a Görög Köztársaságnak, amelyben közölte e tagállammal, hogy az nem teljesítette egyrészt a 92/83 irányelvből és a 92/84 irányelvből, másrészt pedig az EUMSZ 110. cikkből eredő kötelezettségeit.
- 17 A Görög Köztársaság a 2012. április 11-i levelében válaszolt, amelyben többek között arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy módosítani kívánja a kisüzemi szeszfőzdekre vonatkozó nemzeti szabályozását.
- 18 A Bizottság a bejelentett jogszabályi módosításokra vonatkozóan a 2012. június 20-i Görög Köztársaságnak címzett levelében kért információk hiányában 2013. szeptember 27-én kiegészítő felszólító levelet küldött, amelyre a Görög Köztársaság 2014. április 11-én válaszolt.
- 19 A Bizottság, mivel nem találta kielégítőnek a Görög Köztársaság válaszát, 2015. szeptember 25-én indokolással ellátott véleményt küldött a tagállam számára, amelyben továbbra is fenntartotta a felszólító levelében és kiegészítő felszólító levelében kifejtett kifogásokat. Felszólította e tagállamot, hogy tegye meg az indokolással ellátott véleménynek – a vélemény kézhezvételétől számított két hónapon belül – történő megfeleléshez szükséges intézkedéseket.
- 20 A 2016. január 21-i válaszában a Görög Köztársaság jelezte, hogy egyrészt a tsipouro és tsikoudia termékekre vonatkozó, az általános nemzeti jövedékiadó-mértékhez képest 50%-kal alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-mérték más tagállamokból származó egyéb törkölypárlatokra való kiterjesztésével, másrészt pedig a kisüzemi szeszfőzdek tsipouro- és tsikoudia-előállítása vonatkozásában, évente és termelőnként 120 kilogrammban korlátozva és a forgalmazás bármely formájának tilalma mellett kizárólag magánfogyasztásra szánt termékekre alkalmazva ezen 50%-kal alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-mértéket, módosítani kívánja a fennálló nemzeti szabályozását.
- 21 2016. február 11-én a Bizottság jelezte a Görög Köztársaságnak, hogy e jogszabálytervezet nem felelhet meg egyrészt a 92/83 irányelvből és a 92/84 irányelvből, másrészt pedig az EUMSZ 110. cikkből eredően e tagállamot terhelő kötelezettségeknek.
- 22 A Bizottság, mivel nem kapott semmiféle további információt a Görög Köztársaság részéről, benyújtotta a jelen keresetet.

A keresetről

- 23 Keresete alátámasztása érdekében a Bizottság két kifogásra hivatkozik, amelyek egyrészt a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 23. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke, valamint az EUMSZ 110. cikk, másrészt pedig a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 22. cikke (1) bekezdésével és a 92/84 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke, valamint az EUMSZ 110. cikk megsértésén alapul.

Az első, a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 23. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke, valamint az EUMSZ 110. cikk megsértésére alapított kifogásról

A felek érvei

- 24 A Bizottság első kifogása két részből áll.

- 25 A jelen kifogás első részével a Bizottság arra hivatkozik, hogy a „szisztematikus lepárló” elnevezésű lepárlóüzemek által előállított tsipouróra és tsikoudiára alkalmazandó jövedéki adóról szóló görög szabályozás nem egyeztethető össze a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 23. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikkével.
- 26 A Bizottság e tekintetben arra hivatkozik, hogy a 92/83 irányelv 19. és 21. cikke alapján a Görög Köztársaság a tsipouróra és a tsikoudiára az általános jövedékiadó-mértéket, nem pedig az ezen adómértékhez képest 50%-kal alacsonyabb kedvezményes adómértéket köteles kivetni. Az ezen elv alóli bármely kivétel csak akkor fogadható el, ha arra az uniós jog kifejezetten lehetőséget biztosít. Márpedig ezen irányelv 23. cikke csak két termék tekintetében ír elő kivételt, a tsipouro és a tsikoudia pedig nem tartozik ezek közé.
- 27 A 92/83 irányelv 23. cikke, amely eltérést engedő rendelkezésnek minősül, nem értelmezhető kiterjesztően. Ugyanis az 1576/89 rendelet értelmében, amelyet az 110/2008 rendelet váltott fel, a tsipouro és a tsikoudia teljesen eltérő szeszesital-kategóriába tartozik, mint amelynek hatálya alatt a 92/83 irányelv 23. cikkének (2) bekezdésében szereplő ouzo áll. Ha a Görög Köztársaság meg van győződve arról, hogy a szóban forgó termékek közötti hasonlóságra tekintettel a tsipourót és a tsikoudiát az ouzóval azonos alapon ezen irányelv eltérést engedő rendelkezésnek minősülő 23. cikkébe kell foglalni, akkor ennek érdekében jogalkotási szinten meg kell indítani a szükséges eljárásokat.
- 28 A Bizottság ezen túlmenően ebben az összefüggésben megjegyzi, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jogalkotónak nem állt szándékában lehetővé tenni azt, hogy a tagállamok diszkrecionális jogkörben a 92/83 irányelvben előírttól eltérő szabályozást vezethessenek be (2014. április 10-i Bizottság kontra Magyarország ítélet, C-115/13, nem tették közzé, EU:C:2014:253, 35. pont).
- 29 Az első kifogás második része keretében a Bizottság azt rója fel a Görög Köztársaságnak, hogy az nem tartotta tiszteletben az EUMSZ 110. cikk első bekezdéséből és az EUMSZ 110. cikk második bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
- 30 Az EUMSZ 110. cikk első bekezdését illetően, amelynek értelmében „[a] tagállamok sem közvetlenül, sem közvetve nem vetnek ki más tagállamok termékeire a hasonló jellegű hazai termékekre közvetlenül vagy közvetve kivetett adónál magasabb [...] adót”, a Bizottság előadja, hogy a hasonlóság fogalmát kiterjesztően értelmezni.
- 31 A Bizottság e tekintetben hangsúlyozza, hogy két termék közötti hasonlóság értékelése érdekében különösen azok objektív jellemzőit kell megvizsgálni. Márpedig a tsipouro és a tsikoudia is megfelel a 110/2008 rendelet II. mellékletének 6. pontjában a törkölypárlatra vagy törkölyre vonatkozóan felsorolt jellemzőknek. Így e két termék legalább az összes olyan importált szeszes itallal hasonlóságot mutat, amely a 110/2008 rendelet értelmében vett „törkölypárlat vagy törköly” kategóriába tartozik.
- 32 A Bizottság ebben az összefüggésben pontosítja, hogy álláspontja szerint valamely ital elfogyasztásának a módja nem tekinthető a két ital közötti megkülönböztető kritériumnak, mivel a fogyasztók szokásai eltérőek, tehát azok nem tekinthetők szilárd szempontnak.
- 33 Az EUMSZ 110. cikk második bekezdését illetően, amelynek értelmében „a tagállamok továbbá nem vetnek ki más tagállamok termékeire olyan természetű belső adót, amely más termékek közvetett védelmét szolgálhatja”, a Bizottság megállapítja, hogy ez a rendelkezés tiltja a közvetett adóprotekciónizmus minden fajtáját azon behozott termékek esetében, amelyek ugyan nem hasonlók a nemzeti termékekkel, ugyanakkor azok egy részével akár részleges, közvetett, illetve potenciális versenyhelyzetben állnak.

- 34 A Bizottság e tekintetben hangsúlyozza, hogy a tsipouro és a tsikoudia versenyhelyzetben állhat az olyan szeszes italokkal, mint a whisky, a gin és a vodka.
- 35 Végül a Bizottság megjegyzi, hogy álláspontja szerint a Görögországba importált szeszes italok értékesítése 2010 óta csökkent a belföldön előállított szeszes italok értékesítéséhez képest, amely körülmény a jelen keresettel érintett görög szabályozással a jövedéki adóra kifejtett protekcionista hatást támasztja alá.
- 36 A Görög Köztársaság először is a Bizottság azon állítása kapcsán, amely szerint a „szisztematikus lepárló” elnevezésű lepárlóüzemek által előállított tsipouróra és tsikoudiára alkalmazandó jövedéki adóról szóló görög szabályozás nem egyeztethető össze a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 23. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikkével, elismeri, hogy az ouzo, valamint a tsipouro és a tsikoudia a 110/2008 rendelet alapján eltérő szeszesital-kategóriába, nevezetesen az ouzo a „desztillált ánizs”, a tsipouro és a tsikoudia pedig a „törkölypárlat vagy törköly” kategóriába tartozik.
- 37 A Görög Köztársaság szerint ez a körülmény ugyanakkor nem jelenti szükségszerűen azt, hogy e szeszes italok eltérő jellemzőkkel és tulajdonságokkal rendelkezzenek. Ily módon az ugyanazon, 50%-kal alacsonyabb kedvezményes jövedéki adónak a tsipouróra és a tsikoudiára, valamint az ouzóra történő alkalmazása alapulhat a 92/83 irányelv 23. cikkének (2) bekezdésén, függetlenül attól, hogy ez utóbbi rendelkezést megszorítóan kell értelmezni.
- 38 Megközelítésének alátámasztása érdekében a Görög Köztársaság előadja, hogy a 92/83 irányelv 23. cikke (2) bekezdésének értelmezését a magasabb szintű jogi normákból eredő, így a jelen ügyben az EUMSZ 110. cikkben meghatározott követelmények figyelembevételével kell lefolytatni. Márpedig az elsődleges jog e rendelkezése valamennyi hátrányos adóügyi megkülönböztetés tilalmára irányul.
- 39 Elvetve a Bizottság azon érvét, amely szerint az EUMSZ 110. cikk a más tagállamokból származó termékek védelmére irányul, miközben azon termék, amelyre a Görög Köztársaság a 92/83 irányelv 23. cikke (2) bekezdésének vizsgálata keretében hivatkozik, a nemzeti terméknek minősülő ouzo, e tagállam szintén elutasítja a Bizottság azon kifogását, amely szerint nem tartotta tiszteletben az EUMSZ 110. cikkből eredő kötelezettségeit.
- 40 Így a Görög Köztársaság arra hivatkozik, hogy a szóban forgó jövedéki adóra vonatkozó görög szabályozás nem sérti az EUMSZ 110. cikk első bekezdését, amely tiltja, hogy egyes tagállamok más tagállamok termékeire a hasonló jellegű hazai termékekre kivetett adónál magasabb adót vessenek ki. Ezen tagállam álláspontja szerint ugyanis az ízesített vagy ízesítés nélküli tsipouro és a tsikoudia nemcsak az olyan más importált szeszes italoktól különbözik, mint a whisky, a gin vagy a vodka, hanem az olyanoktól is, mint a grappa vagy a zivania, és – általános értelemben – a törkölypárlat kategóriába tartozó szeszes italok.
- 41 Ebben az összefüggésben a Görög Köztársaság megjegyzi, hogy a 110/2008 rendelet II. mellékletének 6. pontjában támasztott feltételek, amelyeknek a törkölypárlatoknak meg kell felelniük, általánosan kerültek megfogalmazásra, és azok nem írják le a termék lényeges minőségi jellemzőit. Ily módon nem vehető figyelembe különösen a törköly mint alapanyag, valamint az alkalmazott lepárlási módszer, amelyek mindegyike meghatározó befolyást gyakorol az így kapott párlat érzékszervi jellemzőire.
- 42 Harmadszor, az EUMSZ 110. cikk második bekezdése, amely tiltja, hogy a tagállamok más tagállamok termékeire olyan természetű belső adót vessenek ki, amely más termékek közvetett védelmét szolgálhatja, a Görög Köztársaság szintén vitatja a versenyhelyzet fennállását egyrészt a tsipouro és a tsikoudia, másrészt pedig az olyan más szeszes italok között, mint a whisky, a gin vagy a vodka, valamint azon szeszes italok, amelyek a törkölypárlat kategóriába tartoznak.

43 A Görög Köztársaság végül ebben az összefüggésben elutasítja a Bizottság által az importált szeszes italok fogyasztásának csökkentése vonatkozásában tett állításokat. E tekintetben megjegyzi, hogy 2010 és 2012 közötti éveket válság jellemezte, ebből következően azok nem vehetők figyelembe annak érdekében, hogy azokból megbízható és hiteles következtetéseket vonjanak le a szeszes italok különböző kategóriáira vonatkozó fogyasztást illetően. Ily módon a görög adójogi szabályozásnak a tsipouro és a tsikoudia tekintetében kifejtett, Bizottság által feltételezett védelmi jellege nem bizonyítható.

A Bíróság álláspontja

44 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy ha valamely területet uniós szinten harmonizáltan szabályoztak, minden e területre vonatkozó nemzeti intézkedést e harmonizációs intézkedés rendelkezései alapján kell megítélni, és nem az EUM-Szerződés rendelkezései alapján (lásd ebben az értelemben: 2013. március 14-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-216/11, EU:C:2013:162, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. április 10-i Bizottság kontra Magyarország ítélet, C-115/13, nem tették közzé, EU:C:2014:253, 38. pont).

45 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 92/83 irányelv kizárólag az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adójának szerkezetét hangolta össze. Így ezen irányelv 19. és 21. cikke szerint a tagállamok a 92/84 irányelvnek megfelelően az etilalkohol adójának hatálya alá tartozó valamennyi termékre azonos jövedékiadó-mértéket vetnek ki, mivel azon kivételek, amelyek bizonyos körülmények között lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy az említett adómértéket a minimummértéknél alacsonyabb szinten határozzák meg, a 92/83 irányelv 22. és 23. cikkében pontosan rögzítésre kerültek (lásd ebben az értelemben: 2014. április 10-i Bizottság kontra Magyarország ítélet, C-115/13, nem tették közzé, EU:C:2014:253, 38. és 39. pont).

46 Ebből következően a Bíróságnak a Bizottság által felhozott kifogások értékelése keretében a 92/83 és a 92/84 irányelv értelmezésére kell szorítkoznia.

47 A jelen esetben az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás az általános nemzeti adómértéknél 50%-kal alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmaz a „szisztematikus lepárló” elnevezésű lepárlóüzemek által előállított tsipouróra és tsikoudiára, miközben a más tagállamokból behozott alkoholtartalmú italokra az általános jövedékiadó-mértéket veti ki.

48 Ami a 92/83 irányelv 19. és 21. pontjából következő azon elv alóli kivételt illeti, amely szerint az említett irányelv 23. cikke értelmében az etilalkohol adójának hatálya alá tartozó valamennyi termékre azonos jövedékiadó-mértéket vetnek ki, ezen eltérést engedő rendelkezés a Görög Köztársaság szempontjából egyértelműen kizárólag egyetlen ávizsízésítésű szeszes italt, nevezetesen az ouzót érinti.

49 A jövedéki adó megállapításának az általános elve alóli kivételi rendszert előíró eltérést engedő rendelkezésként az említett irányelv 23. cikkének (2) bekezdését megszorítóan kell értelmezni.

50 Márpedig a 92/83 irányelv által bizonyos italkategóriák vonatkozásában előírt jövedékiadó-mentességet vagy kedvezményes jövedékiadó-mértéket illetően a Bíróság már kimondta, hogy ezen irányelv céljára és ezen irányelv tizenhetedik preambulumbekzdésének a belső piaci verseny torzulása tilalmára hivatkozó szövegére tekintettel az uniós jogalkotónak nem állt szándékában lehetővé tenni azt, hogy a tagállamok diszkrecionális jogkörben a 92/83 irányelvben előírttól eltérő szabályozást vezethessenek be (2014. április 10-i Bizottság kontra Magyarország ítélet, C-115/13, nem tették közzé, EU:C:2014:253, 35. pont).

51 Jóllehet a fentiekből az következik, hogy a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 23. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. pontját úgy kell értelmezni, hogy a tsipouróra és a tsikoudiára, mivel az uniós szabályozás jelenlegi állása szerint azok nem tartoznak az ezen irányelv 23. cikkének

(2) bekezdésében előírt eltérést engedő rendszer által szabályozott termékek közé, ugyanazon jövedékiadó-mértéket kell kivetni, mint az összes olyan etilalkohol-termékre, amely az említett irányelv hatálya alá tartozik, ugyanakkor meg kell vizsgálni, hogy az említett rendelkezéseknek az EUMSZ 110. cikkre figyelemmel való értelmezése megerősíti-e ezt az értelmezést. A Görög Köztársaság ugyanis előadja, hogy e megközelítés szerint a 92/83 irányelv 23. cikkének (2) bekezdését tágan kell értelmezni, amelynek értelmében a tsipouro és a tsikoudia ezen cikk hatálya alá tartozik.

- 52 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 110. cikk célja, hogy szabályos versenyfeltételek mellett biztosítsa az áruk szabad mozgását a tagállamok között. Ennek érdekében e cikk célja a tagállamok között a védelem minden olyan formájának felszámolása, amely a más tagállamokból származó termékekre vonatkozó hátrányosan megkülönböztető belső adó alkalmazásából eredhet (lásd ebben az értelemben: 2011. április 7-i Tatu ítélet, C-402/09, EU:C:2011:219, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 Ebben az összefüggésben a Bíróság már kimondta, hogy az EUMSZ 110. cikk első bekezdésének célja, hogy biztosítsa a belső adók teljes semlegességét a már a belföldi piacon található és a behozott termékek közötti verseny területén (lásd ebben az értelemben: 2011. április 7-i Tatu ítélet, C-402/09, EU:C:2011:219, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 Az EUMSZ 110. cikk szövegéből tehát egyértelműen az következik, hogy a Görög Köztársaság által hivatkozott adósemlegesség elve kizárólag a nemzeti termékek és a behozott termékek közötti egyenlő bánásmódra vonatkozik. Márpedig azok a termékek, amelyekre a Görög Köztársaság a 92/83 irányelv 23. cikkének (2) bekezdése keretében hivatkozik, a jelen esetben az ouzo, valamint a tsipouro és a tsikoudia, belföldön előállított termékek.
- 55 Mindamellet emlékeztetni kell arra, hogy még ha a Bíróság elismerte is, hogy az adósemlegesség elve más összefüggésben utalhat az egyenlő bánásmód elvére (lásd ebben az értelemben: 2011. november 10-i The Rank Group ítélet, C-259/10 és C-260/10, EU:C:2011:719, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), pontosította, hogy az adósemlegesség elve önmagában nem teszi lehetővé valamely adómentesség hatályának a kiterjesztését. Ezen elv ugyanis nem olyan elsődleges jogi szabály, hanem egy értelmezési elv, amelyet az adómentességek szigorú értelmezésének elvével együttesen kell alkalmazni (lásd ebben az értelemben: 2012. július 19-i Deutsche Bank ítélet, C-44/11, EU:C:2012:484, 45. pont).
- 56 Márpedig amint az a jelen ítélet 48. pontjában megállapításra került, a 92/83 irányelv 23. cikkének (2) bekezdése egyértelmű és pontos eltérést engedő rendelkezés.
- 57 A Görög Köztársaság azon megközelítését, amely ezen rendelkezésnek az EUMSZ 110. cikkre figyelemmel való tág értelmezésére irányul, így az magában foglalja a tsipourót és a tsikoudiát, tehát el kell utasítani.
- 58 Ilyen körülmények között az első kifogásnak helyt kell adni.

A második, a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 22. cikke (1) bekezdésével és a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke, valamint az EUMSZ 110. cikk megsértésére alapított kifogásról

A felek érvei

- 59 A Bizottság második kifogása két részből áll.

- 60 A jelen kifogás első részével a Bizottság arra hivatkozik, hogy az úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszfőzdek által előállított tsipouróra és tsikoudiára alkalmazandó jövedéki adóról szóló görög szabályozás nem egyeztethető össze a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 22. cikke (1) bekezdésével, valamint a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikkével.
- 61 A Bizottság e tekintetben emlékeztet arra, hogy a 92/83 irányelv 19. és 21. cikke szerint a Görög Köztársaság főszabály szerint köteles arra, hogy az etilalkohol adójának hatálya alá tartozó valamennyi termékre azonos, a 92/84 irányelvnek megfelelően megállapított jövedékiadó-mértéket alkalmazzon. A tagállamok csak kivételes jelleggel és az ezen irányelv 22. cikkében meghatározott korlátok között alkalmazhatnak kedvezményes jövedékiadó-mértéket az említett alkoholra, amennyiben ez utóbbit kisüzemi szeszfőzdekben állították elő.
- 62 A Bizottság megjegyzi, hogy a szóban forgó jövedéki adóra vonatkozó görög szabályozás szerint egyrészt a kisüzemi szeszfőzdek által előállított tsipouro és tsikoudia kilogrammja után 0,59 eurót vetnek ki, ami hektoliterenként 59 eurónak felel meg. Márpedig az adóztatás e mértéke egyértelműen alatta marad a jövedéki adó azon minimum általános nemzeti mértékének a 92/83 irányelv 22. cikkének (1) bekezdése alapján engedélyezett 50%-os csökkentésénél, amely a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően a tiszta alkohol egy hektoliterére 550 euróban került megállapításra.
- 63 Másrészt a Bizottság szerint az említett görög szabályozás az úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszfőzdek tekintetében nem ír elő a 92/83 irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében rögzített határokon belüli termelési korlátokat, ami a jelen ügyben legfeljebb tíz hektoliter tiszta szesz előállítását jelenti.
- 64 A Bizottság a második kifogás második részében azt rója fel a Görög Köztársaságnak, hogy az úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszfőzdek által előállított tsipouróra és tsikoudiára alkalmazandó jövedéki adóról szóló görög szabályozás vonatkozásában nem tartotta tiszteletben az EUMSZ 110. cikk első bekezdéséből és az EUMSZ 110. cikk második bekezdéséből eredő kötelezettségeit. A Bizottság e tekintetben a jelen ítélet 29–35. pontjában kifejtett érvelésére hivatkozik.
- 65 A Görög Köztársaság megjegyzi, hogy a tsipouro és tsikoudia előállításával foglalkozó úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszfőzdek sajátos nemzeti keretek között működnek, amelyek figyelembe veszik a hosszú ideje fennálló hagyományokat. A rendkívül egyszerű berendezéssel előállított tsipouro és tsikoudia értékesítésére kizárólag kimérve, magánszemélyek között kerül sor, és ezen értékesítés soha nem képezte Közösségen belüli ügylet tárgyát.
- 66 Ami a 92/83 irányelv 22. cikkének (4) bekezdése szerintihez hasonló, egyszeri és átalány jelleggel kivetett adót illeti, az szimbolikus jellegű, mivel annak célja elsődlegesen azon rendkívül szigorú keretek tiszteletben tartásának ellenőrzése, amelyek között az úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszfőzdek kötelesek működni.
- 67 A Görög Köztársaság ezen túlmenően ebben az összefüggésben az „Ecofin” Tanács 1992. október 19-i jegyzőkönyvére hivatkozik, amelynek értelmében azok a tagállamok, amelyek hagyományosan adómentességet alkalmaznak a kis mennyiségben előállított, magánfogyasztásra szánt alkoholra, fenntarthatják ezen adómentességet.

A Bíróság álláspontja

- 68 Amint arra a Bíróság a jelen ítélet 45. pontjában emlékeztetett, az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adójának szerkezete uniós szinten összehangolásra került, különösen azon körülményeket illetően, amelyek között a tagállamok a jövedéki adó mértékét a minimummértéknél alacsonyabb szinten határozhatják meg. Következésképpen a második kifogást kizárólag az e kifogás első részének tárgyát képező 92/83 irányelv és 92/84 irányelv rendelkezéseire tekintettel kell megvizsgálni.
- 69 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszfőzdek által előállított tsipouróra és tsikoudiára vonatkozó jövedéki adóról szóló görög szabályozás hektoliterenként 59 euró adót állapít meg, amely egyértelműen alatta marad a jövedéki adó azon minimum általános nemzeti mértékének a 92/83 irányelv 22. cikkének (1) bekezdése alapján engedélyezett 50%-os csökkentésénél, amely a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően a tiszta alkohol egy hektoliterére 550 euróban került megállapításra.
- 70 Ezen érvelésre figyelemmel először is emlékeztetni kell arra, hogy nem vitatott, hogy az úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszfőzdek által előállított tsipouróra és tsikoudiára vonatkozó jövedéki adóról szóló görög szabályozás nem tartotta tiszteletben az etilalkohol jövedéki adójának minimummértékét, amelyet a 92/83 irányelvnek a 92/84 irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke ír elő.
- 71 Ezt követően meg kell állapítani, hogy a 92/83 irányelv bizonyos italkategóriák vagy tagállamok vonatkozásában kétségtelenül jövedékiadó-mentességet vagy kedvezményes jövedékiadó-mértéket tesz lehetővé. Ugyanakkor, figyelemmel ezen irányelv céljaira, és azon tizenhetedik preambulumbekzdésének szövegére, amelyben kiemelésre kerül, hogy az esetleges kedvezményes adómértékek nem okozhatják a belső piaci verseny torzulását, meg kell állapítani, hogy az uniós jogalkotónak nem állt szándékában lehetővé tenni azt, hogy a tagállamok diszkrecionális jogkörben a 92/83 irányelvben előírttól eltérő szabályozást vezethessenek be.
- 72 Így a Bíróság állandó ítélezési gyakorlata szerint, ami a kis mennyiségű etilalkohol adómentességének a belső piacra gyakorolt hatását illeti, ha valamely területen uniós szintű harmonizáció történt, minden e területre vonatkozó nemzeti intézkedést e harmonizációs intézkedés rendelkezései alapján kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben: 2014. április 10-i Bizottság kontra Magyarország ítélet, C-115/13, nem tették közzé, EU:C:2014:253, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 73 Ebben az összefüggésben a 92/83 és a 92/84 irányelv az etilalkohol jövedéki adójának minimummértékét határozza meg, anélkül hogy annak alkalmazását ezen alkohol magánúton történő előállításának és fogyasztásának a piacra gyakorolt hatásától tenné függővé. Ebből következően a Görög Köztársaság azon érvelése, amely szerint a tsipouro és tsikoudia magánszemélyek közötti értékesítése soha nem képezte Közösségen belüli ügylet tárgyát, nem bír jelentőséggel.
- 74 Ami végül a Görög Köztársaság azon érvelését illeti, amely szerint a tsipouro és tsikoudia előállításával foglalkozó úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszfőzdek sajátos nemzeti keretek között működnek, amelyek figyelembe veszik a hosszú ideje fennálló hagyományokat, hangsúlyozni kell, hogy még ha a 92/83 irányelv tizenhatodik preambulumbekzdése előírja is, hogy a tagállamok számára engedélyezhető, hogy bizonyos regionális és hagyományos jellegű termékekre kedvezményes adómértékeket vagy adómentességeket alkalmazzanak, ez nem jelenti azt, hogy önmagában valamely nemzeti hagyomány mentesítheti a tagállamokat az uniós jogból eredő kötelezettségei alól (lásd ebben az értelemben: 2014. április 10-i Bizottság kontra Magyarország ítélet, C-115/13, nem tették közzé, EU:C:2014:253, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 75 A teljesség kedvéért hozzá kell tenni, hogy valamely „Ecofin” tanácsi jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozat nem vonhatja kétségbe a jelen ítélet 71–74. pontjában elvégzett elemzést. Az állandó ítélezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy az irányelv elfogadásához vezető előkészítő munka során

rögzített nyilatkozatok nem használhatók az irányelv értelmezéséhez, ha a kérdéses rendelkezés szövegében nincs hivatkozás a nyilatkozat tartalmára, és így e nyilatkozatoknak nincs jogi jelentőségük (2014. április 10-i Bizottság kontra Magyarország ítélet, C-115/13, nem tették közzé, EU:C:2014:253, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 76 A fentiekből következően a Görög Köztársaság – mivel olyan szabályozást fogadott el és alkalmaz, amely előírja, hogy az e jogszabályban meghatározott feltételek között a tsipouro és a tsikoudia úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszőzdek által való előállítására hektoliterenként 59 eurós jövedéki adót vet ki – nem teljesítette a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 22. cikke (1) bekezdésével és a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- 77 Ezen elemekből az következik, hogy a második jogalapnak helyt kell adni.
- 78 A fenti megállapítások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a Görög Köztársaság nem teljesítette azon kötelezettségeit:
- amelyek a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 23. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke alapján állnak fenn, mivel olyan szabályozást fogadott el és tart hatályban, amely a „szisztematikus lepárló” elnevezésű lepárlóüzemek által előállított tsipouro és tsikoudia termékekre az általános nemzeti jövedékiadó-mértékhez képest 50%-kal alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-mértéket vet ki, és
 - amelyek a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 22. cikke (1) bekezdésével és a 92/84 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke alapján állnak fenn, mivel olyan szabályozást fogadott el és tart hatályban, amely az e jogszabályban meghatározott feltételek között jelentősen csökkentett kedvezményes jövedékiadó-mértéket vet ki az úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszőzdek által gyártott tsipouro és tsikoudia termékekre.

A költségekről

- 79 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Görög Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Görög Köztársaság nem teljesítette azon kötelezettségeit:

- amelyek az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelvnek az ezen irányelv 23. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke alapján állnak fenn, mivel olyan szabályozást fogadott el és tart hatályban, amely a „szisztematikus lepárló” elnevezésű lepárlóüzemek által gyártott tsipouro és tsikoudia termékekre az általános nemzeti jövedékiadó-mértékhez képest 50%-kal alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-mértéket vet ki, és
- amelyek a 92/83 irányelvnek az ezen irányelv 22. cikke (1) bekezdésével és az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedékiadó-mértékének közelítéséről szóló, 1992. október 19-i 92/84/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. és 21. cikke alapján állnak fenn, mivel olyan szabályozást fogadott el és tart hatályban, amely az e jogszabályban meghatározott feltételek között jelentősen csökkentett kedvezményes jövedékiadó-mértéket vet ki az úgynevezett „alkalmi” kisüzemi szeszfőzdek által gyártott tsipouro és tsikoudia termékekre.

2) A Bíróság a felperest kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások